

Przedstawia film

pt.

PRZERWANE POCAŁUNKI

Reżyseria **Roberta Torre**, Włochy 2010, 80 min

**„Wenecja na stojąco oklaskiwała
tę postmodernistyczną i ironiczną bajkę
o miłości i cudach”.**

Repubblica

W KINACH OD 4 maja 2012

DYSTRYBUCJA

AURORA FILMS S.C.

ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa

tel: + 48 22 405 41 46

Dystrybucja: lukasz.szewczak@aurorafilms.pl

Marketing & PR: kasia.kobylinska@aurorafilms.pl

www.aurorafilms.pl

AURORA FILMS S.C.
Przedstawia produkcję Nuvola Film i Rosetta Film

PRZERWANE POCAŁUNKI
TYTUŁ ORYGINALNY **Il baci mai dati**

TWÓRCY FILMU

Reżyseria Roberta Torre
Scenariusz Roberta Torre, Laura Nuccilli, Alessandro Amapani
Zdjęcia Fabio Zamarion
Montaż Osvaldo Bargerio
Muzyka Federico Di Giambattista, Andrea Fabiani
Producent Amedeo Bacigalupo

NAGRODY / FESTIWALE m.in:

2010 - MFF Wenecja – Nagroda Briana

O FILMIE

MATKI I CÓRKI WŚRÓD ŚWIĘTYCH PANIENEK I CZAROWNIC

Życie trzynastoletniej Manuely, mieszkanki przedmieść sycylijskiego miasteczka, nie jest usłane różami. Jej matka wiecznie klóci się z bezrobotnym ojcem, a starsza siostra ma na sumieniu długą listę grzechów, z których podkradanie rodzicom pieniędzy, należy do tych lżejszych.

Jednak pewnej nocy wszystko się zmienia. Ludzie przekonani, że Manuela dokonuje cudów, proszą ją o wszystko – od znalezienia pracy, przez dostanie się do lokalnej edycji „Big Brothera”, po uleczenie ślepoty. Jak się szybko okazuje, cudotwórstwo jest całkiem intratnym zajęciem. Do czasu, gdy zdarzy się cud prawdziwy...

„Przerwane pocałunki” to komedia wibrująca emocjami i życiem.

PRASA O FILMIE

Wenecja na stojąco oklaskiwała tę postmodernistyczną i ironiczną bajkę o miłości i cudach.

Repubblica

Włączeniu fantazji z rzeczywistością i humoru z wydarzeniami dramatycznymi przypomina Felliniego.

Film Reviews

Kolorowy koktajl.

The Hollywood Reporter

Ten film jest jak całus w policzek.

Film Dude

"Przerwane pocałunki" to komedia, która łączy realizm i surrealizm, świętość i bluźnierstwo.

A przede wszystkim światy bardzo różnych kobiet. Manuela to trzynastolatka, która dorosła zbyt szybko, narratorka wydarzeń; Marianna, jej siostra, to Paris Hilton z przedmieść; ich matka, lokalna ex-królowa piękności.

Wszystkie one w zetknięciu z cudem, które nagle pojawia się w ich życiu, są zmuszone zmierzyć się z własnymi lękami, słabościami i pragnieniami. Wolałyby utrzymać je na zawsze w sekrecie, a jednak zostaną one niespodziewanie ujawnione.

Świat, który je otacza, przedmieścia dużego miasta na południu Włoch, wydaje się snem szalonego i sadystycznego architekta. Kogoś kogo interesował tylko rozmiar budynków, a nie ludzie, którzy mieli w nich zamieszkać. To scenografia bardzo realistyczna, a jednocześnie fantastyczna, jak z pełnej brutalności gry wideo.

To nowoczesna historia, ale zanurzona w tym co stare. Opowieść o zmieniającym się świecie, w którym celebryci z telewizyjnych programów typu "X-factor" egzystują na podobnych prawach co starożytni bogowie, czy tajemnicze i ciche madonny. Tutaj fryzjerka, komentująca wszystko co wydarzy się w sąsiedztwie, jest jak Parka z greckiej mitologii, a festyn na miejskim placu odzwierciedla święta z dawnych czasów, tradycje, które mają setki lat. Bo czas choć szybko płynie, to tak naprawdę jest niezmienny.

Roberta Torre – REŻYSERKA

Urodzona w Mediolanie reżyserka, scenarzystka, producentka. Zafascynowana stolicą Sycylii, przeniosła się do Palermo w 1990 roku. Ukończyła filozofię, ale potem uczęszczała do Akademii Sztuki Dramatycznej "Paolo Grassi" i Centro Sperimentale di Cinematografia w Mediolanie

W latach dziewięćdziesiątych zrealizowała kilka filmów krótkometrażowych nagradzanych na festiwalach na całym świecie a także otworzyła swoje własne studio produkcyjne. Prawdziwy przełom nastąpił w 1997. To wtedy Torre nakręciła pierwszy film pełnometrażowy

Jej Przełom nastąpił w 1997 roku z jego pierwszy film pełnometrażowy „Tano da morire”, musical o... mafii. Jej debiut miał premierę na festiwalu w Wenecji i otrzymał tam Nagrodę Luigi De Laurentiisa za debiut. Potem przyszły jeszcze prestiżowe wyróżnienia David di Donatello za najlepszy debiut reżyserski oraz najlepszą muzykę oraz trzy Srebrne Wstążki (najlepszy debiut, muzyka, aktorka drugoplanowa).

Kolejny jej film - „Sud Side Story” z roku 2000 – był kolejnym musicaliem, dziejącym się tym razem w środowisku emigrantów z Afryki, którzy dotarli do Sycylii. Dwa lata później Torre i jej film „Angela” zostają zaproszeni do Cannes do sekcji „Quinzaine des Réalisateurs”. To początek podróży tego filmu, który później zostanie jeszcze pokazany m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Tokio oraz w Sundance.

W 2006 powstaje „Mare nero”, film noir opowiadający historię detektywa obsesyjnie starającego się wyjaśnić pewną zbrodnię na tle seksualnym, co zagrozi jego własnemu życiu. Jego premiera miała miejsce w konkursie głównym festiwalu w Locarno. Muzykę do niego napisał Shigeru Umebayashi, współpracujący wcześniej m.in. z Wong Kar-waiem. W 2007 roku Torre założyła nową firmę producencką, która zrealizowała m.in. film dokumentalny „La notte quando è morto Pasolini”, o ostatniej nocy życia słynnego reżysera Piera Paolo Pasoliniego. Jego premiera odbyła się w 2009 roku na festiwalu w Locarno.